

AVIZ
referitor la proiectul de Lege privind
instituția prefectului

Analizând proiectul de **Lege privind instituția prefectului**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.49 din 31.03.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare instituirea unor dispoziții privind prefectul ca reprezentant al Guvernului în plan local, atribuțiile acestuia, corpul prefectilor, drepturile și îndatoririle membrilor corpului prefectilor, actele emise de către prefect în exercitarea atribuțiilor sale, precum și aparatul de specialitate al prefectului.

Prin natura reglementărilor, proiectul se înscrie în categoria legilor organice, conform dispozițiilor art.123 alin.(3) din Constituție, republicată.

2. Apreciem că stabilirea titlului proiectului de lege “**instituția prefectului**” apare ca inadecvată, întrucât prefectul este în fapt persoana fizică investită cu autoritatea de a reprezenta Guvernul în plan local, potrivit dispozițiilor art.123 alin.(2) din Constituție, care conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale

celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

Activitatea acestuia se desfășoară în prefectură, instituție care funcționează la nivelul județului. Având în vedere că prin conținutul proiectului, se extinde obiectul și la aparatul de specialitate al prefectului, se sugerează faptul că obiectul de reglementare al acestuia ar trebui să îl reprezinte **organizarea și funcționarea prefecturii**.

Pe de altă parte, întrucât prin Constituție nu este reglementată “**instituția** prefectului”, apreciem că nici prezentul proiect nu ar trebuie să o abordeze în acest fel, urmând ca textele să fie modificate în mod corespunzător.

De aceea, sugerăm ca într-o normă distinctă să se definească și noțiunea de **prefectură** (care să-și aibă sediul în municipiul reședință de județ), asemănător cu definirea de către art.91 din Legea administrației publice locale a “primăriei”. Propunem următorul text:

“Prefectul, subprefectul, respectiv subprefecții, secretarul general, împreună cu aparatul de specialitate constituie o instituție publică cu activitate permanentă, denumită **prefectură**, având personalitate juridică, ce aduce la îndeplinire ordinele prefectului, soluționând în condițiile legii, problemele ce le sunt date în competență”.

În aceste condiții, s-ar putea face referire la “sediul prefecturii”, termen mai potrivit în context, decât “sediul **instituției** prefectului”, așa cum se prevede în art.2 alin.(1) din proiect.

3. Sub aspectul conținutului, subliniem faptul că teza a doua de la **art.1 alin.(1)** excede dispozițiilor constituționale, întrucât prefectul este **reprezentantul Guvernului**, ca autoritate publică a puterii executive, aducând la îndeplinire hotărârile acestuia, inclusiv ale primului-ministru și ale fiecărui membru al Guvernului.

De altfel, însăși expresia “membru al **Executivului**”, folosită de proiectul legii, este improprie stilului normativ.

4. În ceea ce privește capacitatea de drept public a prefectului, prevăzută la **art.5 alin.(1)**, propunem ca norma să fie reanalizată ținând seama de observația formulată cu privire la **prefectură**, caz în care **aceasta, în calitate de persoană juridică**, va putea avea capacitatea juridică de drept public ce se va exercita **prin conducătorul său, adică prin prefect**.

5. La **art.6 alin.(1)**, din considerente gramaticale, cuvântul “Ministerul” trebuie înlocuit cu “Ministerului”.

În ceea ce privește competența prefectului de a aproba bugetele serviciilor publice deconcentrate, prevăzută la alin.(2), semnalăm că acestea nu pot fi aprobate de către prefect, întrucât, în prezent, respectivele servicii sunt subordonate ministerelor, nu prefectilor, iar conducătorii acestora îndeplinesc, după caz, calitatea de ordonatori secundari sau terțiari de credite, potrivit art.21 din Legea nr.500/2002.

În măsura în care s-ar opta pentru soluția propusă prin proiect, ar fi necesară modificarea Legii bugetului de stat pentru anul 2004 nr.507/2003, a Legii nr.90/2001, precum și a actelor normative de organizare și funcționare a ministerelor.

Referitor la **art.6 alin.(5)-(9)**, reiterăm observațiile formulate în legătură cu alin.(2) al aceluiași articol.

6. La art.10 alin.(1) lit.h), pentru uniformitate în redactarea articolului, propunem ca textul să debuteze cu expresia “obținerea calificativului nesatisfăcător”.

7. La art.13 alin.(2), pentru un spor de rigoare normativă, propunem ca textul să aibă în vedere data intrării în vigoare a dispozițiilor cuprinse la art.40. Totodată, pentru corelare cu legea cadru în materie, propunem ca după expresia “pot face parte” să se introducă sintagma “în condițiile art.88 din Legea nr.188/1999, republicată”.

8. La art.14 alin.(1) și (3), textul nu are precizia necesară, întrucât se referă la “repartizări”, noțiune ambiguă, prefectii fiind numiți în funcție, nu “repartizați”,

În plus, textul alin.(3) se referă în mod eronat la “Ministerul Administrației Publice”, în loc de “Ministerul Administrației și Internelor”.

Totodată, pentru ca norma prevăzută la **alin.(2)** referitoare la “refuzul neîntemeiat” să fie completă, ar trebui să prevadă expres situațiile în care un asemenea refuz se consideră întemeiat.

9. La art.17 lit.b), pentru un plus de rigoare normativă, propunem înlocuirea expresiei “la depășirea”, prin expresia “la împlinirea”. Totodată, textul trebuie corelat cu art.88 alin.(2) din Legea nr.188/1999 republicată, care reglementează și alte situații de părăsire a corpului de rezervă.

10. Pentru corelare cu art.2 alin.(1), propunem ca **art.18 alin.(1)** să se refere la “consiliul local al **municipiului** în care își are sediul instituția prefectului”.

Totodată, la **alin.(3)**, semnalăm că norma reglementează încetarea contractului de închiriere, fără ca, anterior, să existe o dispoziție care să prevadă posibilitatea deținerii locuinței de către prefect, **pe baza unui astfel de contract**.

11. În ceea ce privește norma propusă la **art.20**, referitoare la acordarea “onorurilor militare”, propunem reanalizarea acesteia și eventual eliminarea unei astfel de prevederi.

12. La art.23 alin.(1), în condițiile în care se preconizează **reglementarea unitară** a atribuțiilor prefectului, considerăm că textul ar trebui completat cu o nouă literă care să prevadă că prefectul stabilește numărul membrilor consiliului local și al consiliului județean, în funcție de numărul populației, raportat de Institutul Național de Statistică la data de 1 ianuarie a anului în curs, potrivit prevederilor Legii nr.215/2001.

Norma de la **lit.c)** prin care se prevede în competența prefectului asigurarea prin compartimentele de specialitate, activității de management al resurselor umane ale serviciilor publice deconcentrate organizate la nivel local, este necesar să fie revăzută, avându-se în vedere că, așa cum am mai precizat, aceste servicii publice sunt părți integrante din sistemul organizatoric al fiecărui minister, care le asigură și mijloacele materiale și financiare, precum și gestionarea resurselor umane.

Atribuția de la **lit.f)** trebuie pusă de acord cu dispozițiile art.123 alin.(5) din Constituție, care nu prevăd printre actele pe care le poate ataca prefectul la instanțele de contencios administrativ și actele administrative “ale președintelui consiliului județean”, cum se prevede în text.

Această propunere este valabilă în mod corespunzător și pentru alte norme ale proiectului, care se bazează pe această soluție, cum ar fi **art.25 alin.(1)**.

13. Referitor la atribuția prevăzută la **art.23 alin.(1) lit.o)**, semnalăm că, potrivit dispozițiilor Legii nr.215/2001, conducerea comisiei județene consultative, respectiv a comitetului operativ consultativ se asigură, **prin rotație**, de prefect și de președintele consiliului județean, respectiv primarul general al municipiului București. Se impune, de aceea, punerea de acord a textelor.

14. La art.26 alin.(2), textul se referă la forța majoră și la cazurile de “maximă urgență”, fără însă a preciza ce se înțelege prin aceasta din urmă și cine apreciază această necesitate. Considerăm că

menționarea forței majore este suficientă pentru a justifica intervenția prefectului.

15. La art.28 alin.(1), propunem să se revadă textul, în sensul de a se asigura **secretarului general al județului** un regim juridic similar cu cel al secretarului general al prefecturii, așa cum există în prezent și cum este reflectat în toate actele normative în materie, inclusiv de Statutul funcționarilor publici. În plus, secretarul general al județului face parte din categoria înalților funcționari publici, la fel ca și prefectul.

Ca atare, competența prefectului cu privire la numirea și eliberarea din funcție a secretarilor și la sancționarea lor trebuie să privească doar secretarii comunelor, orașelor, municipiilor (cu excepția municipiului București) și ai sectoarelor municipiului București.

La alin.(2), textul trebuie revăzut în corelare cu observația referitoare la alin.(1), iar în final, acesta trebuie să se refere la cercetarea administrativă **prealabilă**.

16. La art.30 alin.(1), pentru un plus de rigoare normativă și pentru concordanță cu Statutul funcționarilor publici, este necesar să se introducă cuvântul “profesionale” după cuvântul “performanțelor”, această cerință fiind valabilă, în mod corespunzător, și pentru celelalte articole din proiect care reglementează acest aspect.

17. Norma de la art.34 alin.(1), care prevede că ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale comunică de îndată prefectilor actele cu caracter normativ emise, iar aceștia au obligația de a le transmite serviciilor publice deconcentrate, limitează competența și încalcă atribuțiile ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale care au unități subordonate în teritoriu, privind dreptul acestora, stabilit prin actele normative de organizare și funcționare, ca în domeniul de activitate pe care îl guvernează, să dispună cu privire la modul în care trebuie să acționeze entitățile aflate în subordinea lor.

În plus, modalitatea propusă, ca ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale să transmită prefectilor actele cu caracter normativ, pentru ca aceștia, la rândul lor, să le comunice serviciilor publice deconcentrate, conduce și la întârzierea în luarea unor măsuri. Comunicarea cu privire la actele cu caracter normativ emise de ministere și de celelalte autorități ale administrației publice centrale trebuie să se realizeze prin aducerea lor **directă** la cunoștința

serviciilor publice deconcentrate și nu prin înlocuirea competenței ministrului cu cea a prefectului.

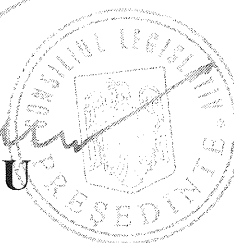
18. Pentru un spor de precizie în redactare, la **pct.38 alin.(2)**, propunem înlocuirea sintagmei “care se compune din”, cu expresia “care cuprinde”.

19. La **art.41**, pentru redarea fidelă a marcării secțiunii propusă spre abrogare, cifra “I-a” trebuie înlocuită cu cifra “1”, iar expresia “precum și orice alte dispoziții contrare” trebuie înlocuită cu **precizarea expresă** a acelor dispoziții avute în vedere a fi abrogate.

20. Având în vedere că prefectul și subprefectul vor face parte din categoria înalților funcționari publici, și pentru o reglementare completă, considerăm că ar fi necesară o normă prin care să se precizeze că prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr.

599/06.04.2004